

عنوان مقاله:

تخلف از انجام شرط فعل در فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی و اسلامی، حقوق، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رحمان شیرزاده - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل

حامد صنمی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل

خلاصه مقاله:

ماده ۲۳۴ قانون مدنی، شرط را از حیث موضوع به سه قسم تقسیم کرده است: شرط صفت، شرط نتیجه و شرط فعل. شرط فعل عبارت است از اینکه انجام یک فعل یا ترک فعلی یا انعقاد یک فعل حقوقی (عقد یا ایقاع) بر عهده یکی از طرفین یا هر دو طرف معامله شرط شود. شرط فعل حقوقی به دو دسته مثبت و منفی تقسیم می شود. به موجب شرط فعل منفی حقوقی شخص متعهد می شود تا از اقدام به فعل حقوقی خودداری نماید. مثلا متعهد می شود که از فروش منزل خود به شخص (الف) خودداری نماید و یا از اجاره نمودن مغازه همسایه جهت شغل خاصی خودداری نماید. همانگونه که در این تعهد مشهود است، متعهد در ابتدای امر دارای حق انعقاد قرارداد بیع و یا اجاره با هر کس می باشد (اصل حاکمیت اراده و اصل آزادی قراردادها او را در انعقاد قرارداد با هر شخص و به هر طریقی آزاد می گذارد، ولی او متعهد شده که از این آزادی خود استفاده ننماید. در تعهد بر فعل منفی حقوقی اراده انشائی محدود می شود، نه مسبب و عمل حقوقی. به طور خلاصه در تعهد بر فعل منفی حقوقی، متعهد له بر متعهد شرط می کند که از به کار بردن اراده آزاد خود مبنی بر انجام اعمال حقوقی و بیان اراده انشائی خودداری کند، نه اینکه او اصولا به مانند محجورین، فاقد توانایی انجام اعمال حقوقی و بیان اراده باشد.

کلمات کلیدی:

تخلف از شرط، شرط صفت، شرط فعل، شرط نتیجه، شروط ضمن عقد، حق فسخ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395397>

